

XB 244489

**V. Kárpát-medencei fiatal magyar
történészek tábora**

Absztraktkötet

X 265.830

V. Kárpát-medencei fiatal magyar történészek tábora

Absztraktkötet

Szerkesztette:
Kiss Gábor Ferenc

Belvedere Meridionale, 2017.

SZTE Klebelsberg Könyvtár
Egyetemi Gyűjtemény
2.

HELYBEN
OLVASHATÓ

SZTE Klebelsberg Könyvtár

J001231599

X 265830

ISBN 978-615-5372-78-0 (print)

ISBN 978-615-5372-79-7 (pdf)

(Creative Commons) Nevezd meg! – Így add tovább! 4.0 (CC BY-SA 4.0)

Tisztelt előadók, résztvevők!

Szeretettel köszöntöm a tábor résztvevőit, illetve mindazokat, akik kézbe veszik absztraktkötetünket. A 2017-ben ötödik alkalommal megrendezett tábor a szokásos programokat nyújtja: előadások, ahol a hagyományoknak megfelelően a résztvevők saját kutatási eredményeiket tárják a közönség elé, bográcsolás, borkóstoló, az Emlékpark bejárása. A programok a szokásosak, de az élmények újak. Újak, mert a résztvevők kutatómunkája évről-évre új eredményeket hoz, melyek nemcsak az előadásokon, hanem az előadások után feltett kérdésekben, az alkalmi vitákban, az esti beszélgetéseken is előjönnek.

A „szigorú” szakmai programok mellett alkalom adódik kölcsönös eszmecserére, kapcsolatteremtésre, szakmai együttműködésre.

A szervezők nevében mindenkinek kívánom, hogy az együtt töltött napok szakmailag és személyes kapcsolatok terén egyaránt épülésünkre szolgáljanak.

Kiss Gábor Ferenc

főszervező

Az esemény megrendezését támogatta:

Helyszín: ÓPUSZTASZERI NEMZETI TÖRTÉNETI
EMLÉKPARK

Időpont:

2017. augusztus 31. – szeptember 3.

Rendező: BELVEDERE MERIDIONALE

BELVEDERE
MERIDIONALE

Történelem és társadalomtudományok
www.belvedere.meridionale.hu

Program

1. nap (július 7. csütörtök)

12.00 Érkezés, regisztráció. Szálláshelyek elfoglalása.

16.00 Megnyitó.

Házigazda: **Kertész Péter** igazgató (Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékpark)

Tábor programjának ismertetése. (**Kiss Gábor Ferenc**)

16.10. Előadások I.

Cserhádi Katalin

„Kérünk utasítást, miként cselekedjünk?” Vasutas menekültek kálváriája 1918 és 1920 között

Falus Norbert

Tabló Erdély történetéhez, 1910–1922. Átmenet egy új uralmi struktúrába, 1916–1922.

Dávid Benjámin

Emlékezzünk a hősökre, I. világháborús emlékmű állítása Gyomám és Endrődön

Bakó Bálint

Kitörés az elszigeteltségből – magyar kapcsolatok a balti államokkal az 1920-as évek első felében

Végh Loretta Vivien

Friedrich István és a választójog kérdése a két háború között

Hamerli Petra

Horvát politikai menekültek Magyarországon 1934-ben.

Molnár Dávid

Az egri lakosság stratégiái a 1886-os filoxéra pusztítást követően

19.30 Vacsora.

2. nap (július 8. péntek)

8.00 Reggeli

9.00. Résztevők előadásai II.

Ormos Bálint

Kutatási lehetőségek a római villa témakörén belül

Bognár László

Új generáció és régi szerepek egy krónikás szemével: társadalmi elitek, királyi hatalom és generációváltás II. Richard idején Thomas Walsingham krónikájában

Nagy Zsolt Dezső

A lengyel pénzek 16. századi forgalma Borsod-Abaúj-Zemplén megyében.

Tóth Dominik

„Takto más šikovati jízdné pěší i vozy” – egy 15. sz. cseh hadirendtartás és jelentősége a magyar történettudomány számára

Véber Zoltán

Egy elfeledett szerbiai csata: Krusevác (1454)

Schvéd Brigitta Kinga

A holland közvetítők szerepe a XVII. századi svéd nagyhatalmi politika sikerességében

Szabó Levente Gábor

A Jeune École hatása a Japán Birodalmi Haditengerészetre

Balogh Ádám

Nagyhatalmak hadihajói Rio de Janeiro partjainál 1893–1894-ben. A brazil haditengerészet lázadásának diplomáciai hatásai.

Lengyel Ádám

Amikor a talibán elbízta magát – Az Anakonda hadművelet és a Shah-i-Khot völgy megtisztítása

13.00 Ebéd

14.00 Felkért előadók

Kahler Frigyes

A rendszerváltás kompromisszuma: a felelősségrevonás kérdése.

Zinner Tibor

A kádári kiegyezés: a hatalom és társadalom viszonya.

Jancsák Csaba

Elbeszélt történelem és a történelemtanítás – Az MTA–SZTE ETTK kutatásai az MTA Tantárgy-pedagógiai programja keretében

16.00 Előadások III.

Kázmér László

Felelős mindenért ... Hivatásos és tartalékos tisztok a Don-kanyarban

Oláh András Pál

*A szövetséges röplapszórás és a zsidók deportálása
Magyarországon a II. világháború idején*

Makra Mónika

*Emlékezz Ránk! ...azokra, akik „egy kis munkán” voltunk a
Szovjetunióban*

Csákvári Zoltán

Hadifogolykérdés a Szabad Nép tükrében 1945-ben

Gorcsa Oszkár

*Hadifogolyhelyzet a világháborús Monarchiában és
Szerbiában*

Kocsis Ádám

*Mezőgazdasági csoda az Alföldön? – Egy
termelőszövetkezet működésének elemzése (1964–1970)*

19.30 Vacsora. Bográcsolás. Főzőmester prof. dr. Pászka Imre

3. nap. (július 9. szombat)

8.00 Reggeli

9.00– Előadások IV.

Péterffy Gergely

Vasúti utazás az északkeleti országrészen, 1945–1956

Baracs Róbert István

A magyar történeti afrikanisztika helye a nap alatt

Mezey Csaba Bence

Civil-katonai együttműködés – az összefogás jelentősége a maláj válság példáján keresztül (1948–60)

10.00. Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékpark megtekintése.
(Skanzen, Feszty-körkép, 3D mozi, Várak és csaták a középkori Magyarországon, Őseink arca, Gyógynövényház, Puszták aranya)

13.00 Ebéd

14.00 Előadások. V.

Juhász Péter

A „Kettős honfoglalás” és a magyar őstörténet. Tévedések és lehetőségek.

Kovács Szilvia

Magyar ferencesek az Arany Hordában

Pálinkó Máté

Amit a középkori Csongrádi Főesperességről és intézményéről tudni érdemes

Szöts Zoltán Oszkár

Az Osztrák-Magyar Monarchia felbomlásának historiográfiai magyarázatai

Kiss Gábor Ferenc

Az Osztrák-Magyar Monarchia katonai-stratégiai helyzete az első világháború előestéjén.

Vincze Gábor

A „Szombatosoktól” a Pusztaszeri Árpád Egyesületig (1896–1939)

Kiss Dávid

*Göröngyös Utakon – Ábel Béla Gusztáv életútja
visszaemlékezése tükrében*

19.30 Vacsora

20.30. Borkóstoló

A kóstolást vezeti: Kovács Attila

4. nap. (július 10. vasárnap)

8.30 Reggeli.

10.00 Szobori búcsú az Ópusztaszeri Történeti Emléparkban.

Résztvevők és előadásaik

Bakó Bálint

(lord.bako.balint@gmail.com, Pázmány Péter Katolikus Egyetem
Történelemtudományi Doktori Iskola)

Kutatási (érdeklődési) terület:

A két világháború közötti magyar diplomáciatörténet, balti országok

Előadás címe:

Kitörés az elszigeteltségből – magyar kapcsolatok a balti államokkal az 1920-as évek első felében

Absztrakt

Az 1920-as évek első felében a Magyar Királyság diplomáciai elszigeteltségtől szenvedett. Ebből az elszigeteltségből a Szovjetunió irányába tapogatódzva próbált kitörni, mintegy „ugródeszkaként” használva a balti államokat ennek megvalósításához. Bár a kapcsolatok kiépülése megghiúsult Horthy Miklós kormányzó ellenállása miatt, diplomataink mégis értékes partnerekre tettek szert. Jungerth-Arnóthy Mihály (1883–1957) nevével fémjelezhető az az 1921 és 1928 közötti korszak, amelyben a magyar-balti kapcsolatok kiépültek. A magyar diplomata először hadifoglyok szabadon engedésének ügyében tárgyalt szovjetorosz vezetőkkel Rīgában és már ekkor, 1921–1923 körül jó kapcsolatot

épített ki a fiatal balti köztársaságokkal. Ennek köszönhetően lett ő a magyar királyi követ Tallinnban, az észti fővárosban, felelve finn, észti, lett, litván kapcsolatokért. Itt töltött éveit során számos politikai változásnak volt szemtanúja, ezeket meg is örökölte naplójában, amely így a magyar diplomáciatörténet ezen szegmensének kiváló forrásává vált. Kapcsolatunk a balti államokkal az 1930-as években egyenesen virágzásnak indult és csak a II. világháború elején szűnt meg.

Kulcsszavak: Horthy-korszak, külkapcsolatok, diplomáciatörténet, Magyar Királyság, Észtország, Lettország, Litvánia, Jungerth-Arnóthy Mihály tevékenysége

Balogh Ádám

(baloghadam.bp@gmail.com, Eötvös Loránd Tudományegyetem, HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Az Osztrák-Magyar Monarchia tengerentúli külpolitikája, gazdasági és katonai tevékenysége;

Brazília 19. századi történelme, különös tekintettel az osztrák-magyar (és önállóan a magyar) vonatkozású kapcsolódási pontokra; 19–20-i nemzetközi kapcsolatok, globalizációs folyamatok.

Előadás címe:

Nagyhatalmak hadihajói Rio de Janeiro partjainál 1893–1894-ben. A brazil haditengerészet lázadásának diplomáciai hatásai.

Absztrakt

Kutatásom az 1893–1894. évi brazil haditengerészeti lázadás eseményeinek feltérképezésére irányult az Osztrák-Magyar Monarchia szemszögének figyelembevételével, amellyel kapcsolatban átfogó elemzés idáig nem született a hazai történetírásban. Előadásomban a következő kérdésekre keresem a válaszokat: Milyen folyamatok hatására következett be a haditengerészet lázadása Braziliában? Mik vezettek a külföldi államok – köztük az Osztrák-Magyar Monarchia – braziliai megjelenéséhez az alapvetően belpolitikai konfliktusnál? Milyen tényezők okoztak feszültségeket a nemzetközi kapcsolatokban?

A Bragança-dinasztiából származó II. Péter Brazil Császársága volt az utolsó monarchikus rendszer Dél-Amerikában, amelynek megdöntésére a 19. század végén, 1889. november 15-én került sor. Deodoro da Fonseca tábornok katonai puccsal vette át az ország feletti hatalmat, majd létrehozták az új államformát, a Brazil Egyesült Államok Köztársaságát.

Az elkövetkező mintegy öt-hat évben (1889–1894) működő kormányzatok (katonai junta) korszakát a „Kard Köztársasága” (República da Espada) névvel is illetik, ezzel is célozva annak militáris, diktatórikus jellegére. Az időszak egyik legjelentősebb hadi eseménye a brazil flotta 1893–1894-es lázadása volt, amely során a felkelők Rio de Janeiro bombázásába kezdtek, ezzel a nagy- és

középhatalmakat (USA, Nagy-Britannia, Portugália, Olaszország, Ausztria-Magyarország stb.) arra készítették, hogy haditengerészetüket mozgósítva védjék gazdasági- és hatalmi érdekeiket. A történetek diplomáciai feszültségekhez vezettek.

Gróf Kálnoky Gusztáv, az Osztrák-Magyar Monarchia közös külügyminisztere (1881–1895) jelentésekben, táviratokban értesült az eseményekről, majd utasításokkal látta el a Rio de Janeiróban tartózkodó osztrák-magyar ügyvivőt, gróf Koziembrodzky Lipótot. Ausztria-Magyarország az állami érdekek védelmében elrendelte az S. M. S. Zrínyi korvett hajó braziliai kiküldetését, amely 1893 novemberétől 1894 márciusáig a lázadás és a sárgaláz viszontagságai között teljesített szolgálatot.

Az elmúlt hónapokban jelentős számú levéltári forrást, sajtócikket, és a lázadás helyszínét bejáró fotográfusok képanyagait gyűjtöttem össze. A fent említett anyagok, és gazdag idegen nyelvű szakirodalom segítségével kívánom a hazai tudományos fórumokon eddig prezentálatlan kutatási eredményeket ismertetni.

Kulcsszavak: 19. század; nagyhatalmak; Brazília; haditengerészet; diplomáciai konfliktusok; tengeri kereskedelem

Baracs Róbert István

(baracsrobert@gmail.com, Szegedi Tudományegyetem BTK
Történelemtudományi Doktori Iskola, Modernkor Program)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Kutatási területem főiskolai tanulmányaim alatt elsősorban a kora újkorra, a reformációra és Hódmezővásárhely helytörténetére koncentráltam. Egyetemi történelmi tanulmányaim alatt érdeklődési, kutatási területem megváltozott, a Benelux államok gyarmatainak felbomlását, a dekolonizációt kezdtem el vizsgálni. Ennek szerves folytatásaként jelenleg Belga-Kongó függetlenné válásával és a kongói válság kutatásával foglalkozom. Emellett foglalkoztat a történelmi események megjelenése a zenében, például az I. világháborús magyar katonadalok. 2015 ősze óta – egy ösztöndíjnak köszönhetően – a hollandiai magyar emigráció és a magyar–holland kapcsolatok történetét kutatom

Előadás címe:

A magyar történeti afrikanisztika helye a nap alatt

Absztrakt

Előadásomban a magyar történeti afrikanisztika jelentős személyeit és eredményeit veszem górcső alá. Bemutatom a hazai Afrika-kutatás főbb helyszíneit és lehetőségeit, különös tekintettel a könyvtári és levéltári anyagokra, múzeumokra, folyóiratokra. Emellett ismertetem a releváns konferenciákat, azok főbb trendjeit és a téma intézményi hátterét.

Kulcsszavak: Afrikanisztika; szubszaharai Afrika; Afrika-kutatás; magyar afrikanisták

Bognár László

(laci1769@gmail.com, Szegedi Tudományegyetem BTK)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Leginkább Nyugat-Európa érett- és későközépkori történelmével szeretek foglalkozni. Érdekel a hajózás, a tengeri közlekedés fejlődése, a logisztika és a hadtörténet, valamint a tér- és időkezeléssel foglalkozó munkák.

Előadás címe:

Új generáció és régi szerepek egy krónikás szemével: társadalmi elitek, királyi hatalom és generációváltás II. Richard idején Thomas Walsingham krónikájában

Absztrakt

Az 1377 és 1382 közötti, alig öt éves periódusban a regnáló uralkodók egész sora, és részint velük párhuzamosan, részint őket követve a társadalmi elit jelentős része Nyugat-Európa szerte lecserélődött. Ez a tanulmány az angol változásokat hívatott bemutatni Thomas Walsingham *Chronica Maiora*-jának tükrében a Fekete Herceg halálától egészen IV. Henrik trónra kerüléséig. A királyi hatalom meggyengülésének II. Richard uralma alatt több számottevő komponense van: nagybátyjai befolyása, az uralkodó kora és a megoldatlan társadalmi problémák egyaránt hozzájárultak a királyi tekintély csökkenéséhez. Ugyan az európai generációváltás éles határa érzékelhető a kronológiai táblázatokat vizsgálva,

Walsingham az 1380-as évek közepéig krónikájában a vallási megosztottságtól való félelemre helyezi a hangsúlyt és a személycserék hatásai csupán az évtized második felétől jelennek meg nagyobb arányban. A történetíró személyes állásfoglalása a krónika alapján több eset elbeszélésénél megragadható, egyes leírásoknál akár az egész arisztokráciára kivetítve, szembeállítva őket III. Edward generációjának vezető rétegével.

Kulcsszavak: Thomas Walsingham, II. Richard, történeti narratíva, társadalom

Csákvári Zoltán

(csakvarizoltan93@gmail.com, Károli Gáspár Református Egyetem)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Második világháború utáni hadifogolykérdés
Magyarországon a sajtó tükrében

Előadás címe:

Hadifogolykérdés a Szabad Nép tükrében 1945-ben

Absztrakt

A II. világháború után a magyar társadalom egyik legégetőbb problémái közé tartozott a hadifogolykérdés. A kérdés az, hogy ki számított hadifogolynak? A Szabad Népből olvasható például: „500 hadifogoly érkezett közülük 20 nő”, mégis, hogy

lehetséges női hadifogoly, amikor a második világháború alatt női katona nem szolgált a magyar hadsereg kötelékeiben. A Magyar Kommunista Párt (MKP) lapjában, a Szabad Népben a hadifogoly szót olvasva nem csak a katonai hadifoglyokra kell gondolni, ide tartoztak a civilként elhurcolt polgári személyek is.

Az MKP hozzáállása a hadifoglyokhoz, illetve a hadifoglykérdéshez nem egy könnyen bemutatható téma, sokszor látszatra ellentmondásos cikkeket olvashatunk. A hadifoglyok hazahozataláról Rákosi Mátyás például azt gondolta, ha hazahozzák, az összes hadifoglyot azzal megnőne az úgynevezett reakciókók száma az országban, ezzel szemben folyamatosan az olvasható, hogy mennyi mindent megtesz, hogy minden hadifogly minél hamarabb hazatérhessen. Az biztos volt, hogy ha az MKP neve alatt hozzák haza a foglyokat, akkor azzal szavazókát nyerhetnek. Mivel alig volt olyan család, akit ne érintett volna e kérdés, ezért az emberek megnyugtatóására is szükség volt. A helyzet fontosságát mutatja, hogy a legálisan 1945. március 25-én induló Szabad Népben december 31-ig a 227 megjelent számban 97 darab cikk jelent meg, mely a hadifoglyokról szól.

Ezekben a cikkeken olvashatunk a hadifoglyok hogyan létéről, hol és milyen ellátásban részesülnek, a magyar társadalom mit tesz a hadifoglyokért, mikor és mennyi hadifogly érkezett illetve várható az országba. Található az újságokban olyan cikk, amik a hadifoglyoknak szólnak, hogy hogyan lehet velük tartani a kapcsolatot, az MKP mit tesz a hadifoglyok hazahozataláért, valamint miként segíti őket hazahozataluk után a

visszailleszkedésbe. Előadásomban ezeket a témaköröket mutatom be bővebben.

Kulcsszavak: II. világháború, MKP, hadifogoly, hadifogoly-kérdés, Szabad Nép, Szovjetunió, korabeli sajtó

Cserhádi Katalin

(cserhati1227@gmail.com, Eszterházy Károly Egyetem
Történelemtudományi Doktori Iskola)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Vasút- és társadalomtörténet a 19-20. században.
Magyarország története a dualizmus korában, vasutas sport a dualizmus időszakában és a két világháború között

Előadás címe:

„Kérünk utasítást, miként cselekedjünk?” Vasutas menekültek kálváriája 1918 és 1920 között

Absztrakt

Az első világháború utáni időszak egyik legfontosabb kérdése a magyar államvasutak alkalmazottainak körében, miként cselekedjenek a megszálló hatalmak képviselőivel, hogy lehetőleg ne szegjék meg hivatali esküjüket. Előadásomban arra tennék kísérletet, hogy röviden, – többek között személyes példák segítségével – ismertessem az összeomlás okozta problémakomplexitást, mely

döntési kényszerbe kerítette a vasutas tiszteket. A döntések meghozatala azonban jelentősen befolyásolta későbbi életüket, melyeket többek között a MÁV Központi Irattárában megtalálható MÁV Igazgatóság peres ügyiratai is részletekbe menően bizonyítanak.

Kulcsszavak: vasutasok, menekültek, peres ügyiratok

Dávid Benjámín

(bman@citromail.hu, Szegedi Tudományegyetem BTK)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Békés megye politika és társadalomtörténete a 20. század első felében, különös tekintettel Gyomaendrőd viszonyaira

Előadás címe:

*Emlékezzünk a hősökre, I. világháborús emlékmű állítása
Gyomám és Endrődön*

Absztrakt

A hősök emlékének megőrzését, már a világháború kitörését követő évben 1915-ben megalakult Hősök Emlékét Megőrző Országos Bizottság tűzte ki céljául. Ennek hatására 1917-es szóló törvénycikket fogadnak el a háborúban a hazáért küzdő hősök emlékének megörökítéséről. Ezt követően 1924-ben az 1914/1918.

évi világháború hősi halottai emlékének megünnepléséről szóló törvénycikket fogadnak el.

Az országos események mellett fontosnak tartom, hogy helyi szinten is feltárássra kerüljenek az I. világháborút követő hősi halottak emlékének megőrzéséért irányuló tevékenységek. Ezért döntöttem úgy, hogy szülővárosom, Gyomaendrőd 20. századi történetét kezdem el részletesen vizsgálni. (Fontos megjegyezni, hogy a vizsgált időben Gyoma és Endrőd két különálló község volt, majd az 1982 évtől, az összevonást követően, találkozhatunk Gyomaendrőd településsel.) Gyoma és Endrőd településeken egyaránt hosszas szervezés előzte meg maga az emlékmű állítását és ünnepélyes leleplezését. Endrődön a Horváth Géza által alkotott hősi emlékművet 1925. október 4-én leplezték le, ünnepélyes keretek között, amelyre József főherceget is meghívták. Gyomán 1927. november 20-án került sor a hősi emlékmű leleplezésére, amelyet Istók János szobrászművész készített. Az ünnepélyen személyesen részt vett József főherceg is, aki az I. világháborús emlékmű koszorúzásán felül fát is ültetett a hősi halottak tiszteletére.

Kulcsszavak: emlékmű, hőskultusz, avatás, József főherceg

Falus Norbert

(*falunor@gmail.com*,

Szegedi

Tudományegyetem

Történelemtudományi Doktori Iskola)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Eszmetörténet, legújabbkori Kelet- és Közép Európa politikarendszerei, kisebbségtörténete, ill. Erdély története.

Előadás címe:

Tabló Erdély történetéhez, 1910–1922. Átmenet egy új uralmi struktúrába, 1916–1922.

Absztrakt

Erdély egyszerre három nagyobb problémakört fed le. 1) Erdély állami hovatartozásának kérdése, amely azt a kérdést tartalmazza, hogy Románia vagy Magyarország része, esetleg önálló. 2) Erdély közigazgatási, gazdaságpolitikai helyzet egy-egy adott államalakulaton belül. 3) Az Erdélyben élő etnikai csoportok egymás közti viszonyai, a nemzetiségi problémák kezelése. Az előadás fókuszában az áll, hogy miként fejlődött az erdélyi magyar politikai közösség gondolkodása önmagáról, a multietnikus magyarországi Erdélyről, illetve a határváltozással együtt járó uralomváltásról mint Erdély Románián belül, és az önálló erdélyi állam opcióiról.

Kulcsszavak: regionalizmus, integritás, lokális érdekérvényesítés, elitek egymáshoz való viszonya, liminalitás, erdélyi kérdés (három nagyobb problémakör), kényszerközösség, multietnikus társadalmi viszonyok, impériumváltás, fogalomtörténet.

Gorcsa Oszkár

(gorcsa6@gmail.com, Szegedi Tudományegyetem BTK
Történelemtudományi Doktori Iskola)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Az Osztrák-Magyar Monarchia világháborús szerepvállalása, Nemzetiségi kérdés a dualista monarchiában, Hadifoglyok és hadifogolytáborok a Monarchia Magyarországon, A törvényhatósági gazdasági munkabizottságok működése a Délvidéken, Katonai munkásosztatok tevékenysége a Délvidéken.

Előadás címe:

Hadifogolyhelyzet a világháborús Monarchiában és Szerbiában

Absztrakt

A Nagy Háború hadifogolykérdésének elemzésével a történettudomány napjainkig adós maradt. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy Rudolphe Archibald Reiss – részben – propaganda céllal papírra vetett írásai tovább élnek. Ez különösen igaz a nyugati és szerb munkákra. Emiatt foglalkozom előadásomban a balkáni fronton fogságba esett monarchiabeli katonák sorsával, a Monarchia és Szerbia hadifogolytáboraival és a vitás kérdésekkel. Előadásom fontos részét képezi a háborúk mérséklésére tett nemzetközi intézkedések bemutatása, a fogságba esés pillanata és a hadifoglyoknak a hátszágban és a háborús stratégiában játszott

szerepének a bemutatása. Emellett bemutatom a hadifoglyokkal kapcsolatos törvénykezést a világháborús Monarchiában.

Kulcsszavak: Osztrák–Magyar Monarchia, Szerbia, hadifoglyok, Niš, Priština, Aggházy Kamil, hadifogolytáborok, Esztergom-Kenyérmező, Rudolphe Archibald Reiss, propaganda

Hamerli Petra

(hamerli.petra@gmail.com, Pécsi Tudományegyetem / Università degli Studi di Roma „La Sapienza”)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Magyar–olasz diplomáciai, kulturális és gazdasági kapcsolatok a két világháború között. Közép-európai és balkáni kérdések, konfliktusok hatásai a magyar–olasz kapcsolatokra. Horvát és macedón szeparatisták (Usztasa, VMRO) magyar–olasz támogatása. Szentszéki diplomácia a két világháború között.

Előadás címe:

Horvát politikai menekültek Magyarországon 1934-ben.

Absztrakt

Az olasz–magyar barátsági szerződés aláírását (1927. április 5.) követően Olaszország és Magyarország titkos megállapodást kötöttek egymás kölcsönös politikai támogatásáról, amely a gyakorlatban a magyar revíziós célok olasz, és a jugoszláv-ellenes

törekvések magyar segítségét jelentette. Utóbbihoz – a Jugoszlávia bekerítésére, felbomlasztására irányuló tervekhez – kiváló eszközt jelentettek a horvát és macedón szeparatisták, akik a délszláv államtól való elszakadást tűzték ki célul. A horvát szeparatisták radikális szárnyát az 1929-ben, hathatós olasz támogatással megalapított Usztasa Mozgalom (Ustaša Hrvatska Revolucionarna Organizacija) képviselte, és a szervezettel együttműködve többek között Magyarország és Olaszország is táborhelyeket létesített a politikai tevékenységük miatt emigrációba kényszerült horvátok számára. Az olaszországi usztasa-táborok koordinálását Ercole Conti pisai rendőrfelügyelő végezte, akinek 1934 áprilisában a zágrábi hatóságok terjedelmes jegyzéket nyújtottak át a Jugoszláviában politikai menekültekként nyilvántartott személyekről.

Előadásomban e katalógus adatait vetem össze a jugoszláv statisztikai évkönyv (Statistički godišnjak Kraljovine Jugoslavije) adataival, röviden felvázolva, hogy a Jugoszláviából emigráltak között milyen arányt képviseltek a politikai menekültek. Hosszabban elemzem a Magyarországra érkezettek helyzetét, részletesen kitérve azokra a személyekre, akik a katalógus szerint valamelyik magyarországi horvát táborban is megfordultak 1934-ben, vagy azt megelőzően. Tekintve, hogy a legismertebb magyarországi usztasa-tábor Jankapusztán volt található, külön kitérek azokra a politikai menekültekre, akik a jugoszláv hatóságok szerint ide érkeztek. Ami a kutatás szempontjait illeti, a politikai menekültek helyzetének bemutatásához a nyilvántartás okát, a társadalmi hovatartozást, az

esetleges katonai múltat és az 1934-ben ismert tevékenységet vettem alapul.

Kulcsszavak: Jankapuszta, horvát emigráció, usztasa, magyar–olasz kapcsolatok, politikai menekültek.

Jancsák Csaba PhD

(ettk@eyewitness.hu, Szegedi Tudományegyetem JGYPK)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Oktatásszociológia, tanárképzés, ifjúságkutatás, hallgatók, értékek

Előadás címe:

Elbeszélt történelem és a történelemtanítás – Az MTA–SZTE ETTK kutatásai az MTA Tantárgy-pedagógiai programja keretében

Absztrakt

Előadásom az MTA–SZTE Elbeszélt Történelem és Történelemtanítás Kutatócsoport munkájának aktuális eredményeit mutatja be. Az előadás empirikus forrását jelentő kérdőíves adatfelvétel két almintán történt: 2016 novemberében 28 középiskola végzős diákjainak körében (N=869), illetve 2017 márciusában történelemtanárok körében (N=70). A kvantitatív kutatás első hullámában során azt vizsgáltuk, hogy a fiatalok köreiben mely történelmi eseményekről folyik diskurzus, illetve melyek azok a

történelmi események, amelyek – mint a transz-történelmi értékek szimbolikus hordozói – generációkon átívelve megőrzésre kerülnek. Kutatásunk eredményei rámutatnak arra, hogy a kortárscsoporthoz, a család és az iskola, mint a történelmi múlt értelmező közösségei igen fontos szereppel bírnak, ugyanakkor napjainkban e feladat, a fiatalok egy új ifjúsági korszakba lépésével, mint kiterjesztett szerepelvárás jelenik meg a történelemtanárok előtt. 2017 első félévében zajlott pedagóguskutatásunk alatt az előbbiekkal összefüggésben érdeklődésünk homlokterében az állt, hogy a történelemtanítás mely értékek átadását preferálja, illetve mindez hogyan járul hozzá az állampolgári kompetenciák és az univerzális értékek átadásához.

Kulcsszavak: történelmi értékek, történelemtanítás, értékátadás

Juhász Péter

(pjuhasz2003@gmail.com, Szegedi Tudományegyetem BTK
Történettudományi Doktori Iskola)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Magyar őstörténet, korai magyar történet, a Kárpát-medence népvándorlás és kora Árpád-kora.

Előadás címe:

A „Kettős honfoglalás” és a magyar őstörténet. Tévedések és lehetőségek.

Absztrakt

Negyvenhét éve már, hogy László Gyula publikálta nagy hatású elméletét a magyarság kétszeri kárpát-medencei honfoglalásáról. Nem előzmények nélküli, elsősorban régészeti és nyelvészeti alapokon nyugvó hipotézise nagy vitákat váltott ki, határokon innen és túl egyaránt. Az elmélet jogosan felvetett kérdéseit korrekt, tudományos módon vizsgáló kritikák mellett sajnos a korabeli politikai viszonyok mellett jobb sorsra érdemes elmélete alaposan félrecsúszott. Sajnálatos módon, még a mai napig sem szalonképes azoknak a problémáknak a kutatása, amelyek részét képezik ezen elméletnek, avagy kapcsolatba hozhatók vele. Pedig itt van az ideje, hogy kiderítsük, milyen valós tudományos értéke van László Gyula egyes feltevéseinek, milyen mértékben használhatók fel észrevételei a magyar őstörténet kutatásában. A hipotézis régészeti kiindulópontja László Gyula azon, nem előzmények nélküli felismerése, hogy az avar-kor nagy, több száz síros temetői falusi temetők, nem nomád nép hagyatékai. A nomád, kisszámú avarság eltűnésének régi történeti elképzelése téves, amit a történeti kutatás azóta teljes mértékben megerősített. László figyelmeztetett a kora Árpád-kori ún. „soros” temetők jól ismert hasonlóságaira az avar-kori temetőkkel és az ún. klasszikus honfoglaló temetők mindkét előző temetőtípustól eltérő jelenségeire. A régészeti kutatás megerősítette az avar-kori népesség leszármazottainak Árpád-kori továbbélését is azóta. A hipotézis nyelvészeti alapja a kárpát-medencei magyar nyelvterület helynévanyagának a kutatás által bizonyítottnak tekintett, döntően magyar névadása. Ez a jelenség az

avar-kori lakosság valószínűsített továbbélése mellett szükségképpen vezetett annak magyar nyelvűsége feltevéséhez. A helynévkutatás ezen megfigyelése azonban, amint azóta nyilvánvalóvá vált, korántsem olyan bizonyos, mint vélték. A jellemzően pusztai személynévekből alakult legkorábbi magyar helynévanyag igen tekintélyes, török személynévekből alakult hányada lehet avar-kori névadás. Jelenléte az avar-kori törökök Árpád-kori leszármazottaival jól magyarázható. László utolsó, történeti érve, a magyar krónikák 677-es első honfoglalása és a „hungarus” név onogur eredete, sajnos szintén nem kutatott probléma. Magam önálló tanulmányban vizsgáltam ezt a kérdést, és arra jutottam, hogy krónikáink első honfoglalása és a magyarság külső elnevezése egyaránt az avar-kori kárpát-medencei onogurok hagyatéka lehet, akik a 900-ban a Kárpát-medencében végleg letelepülő magyarság egyik igen jelentős alkotóelemévé váltak. László hipotézisének nem múló tudományos érdeme, a helynévadás támpontul használt téves eredményeinek korrekciója után, hogy magyarázatot nyújt a csuvasos török nyelvű ogur törzseknek a magyar népalakulásban játszott kiemelkedő szerepére, együttélésük módjára, helyére és időszakára. Ez utóbbi a magyar őstörténet kutatásának igen súlyos ellentmondását is feloldja. A nyelvtörténet ugyanis – nem számolva a kárpát-medencei ogurokkal – az ősmagyarok és az ogur törzsek, kazárok 2-300 éves együttélését valószínűsíti Kelet-Európában. E nyelvtörténetileg indokolt hipotézis azonban az írott források szempontjából tarthatatlan, a magyaroknak nincsen nyoma a 830-as évek előtt Kelet-Európában, a Volgától nyugatra. A magyar-török nyelvi,

kulturális és politikai érintkezésnek, együttélésnek a 10-11. századi Kárpát-medencére történő kiterjesztése megnyugtatóan feloldja ezt a nyilvánvaló ellentmondást. Együttal rendezi a Kárpát-medence 6-9. századi történetének számos, megoldhatatlannak látszó problémáját is.

László Gyula hipotézise nem vehető egy kalap alá a tudománytalan dációromán vagy morva-szlovák kontinuitással, nem tekinthető ezekre adott „válasznak”, hiszen a két előbbi hipotézis térben és időben egymással nem érintkező népek azonosságát állítja, míg László elgondolása térben és időben összeérő népek, avar-kori törökök (és szlávok!) valamint a magyarok összeolvadását állítja. Egy teljességgel lehetséges és valószínű etnogenetikai folyamatra figyelmeztet, nem pedig ősoket keres, és ősi birtoklást kreál. Mindenki számára nyilvánvaló, hogy a magyarok 900-as betelepülése századokkal korábban történt, mint a románok beköltözése és a szlovák nép kialakulása. Komoly tudós nem kíván rég eltűnt dákok és morvák soha nem is létezett utódaival versenyezni, László Gyula aligha gondolhatott ilyesmire.

Kulcsszavak: Kettős honfoglalás, magyar őstörténet, tudományos hipotézis, etnogenetikai folyamatok, magyarok és ogur törzsek.

Kázmér László

(kazmerlaca@gmail.com, Szegedi Tudományegyetem BTK)

Kutatási (érdeklődési) terület:

2. világháború, magyar 2. hadsereg, szubjektív katonai történeti források, haderő szervezeti felépítések, struktúrák.

Előadás címe:

Felelős mindenért ... Hivatásos és tartalékos tisztek a Don-kanyarban

Absztrakt

Előadásom célja, hogy a Donnál harcoló magyar 2. hadseregben szolgáló három (egy hivatásos és két tartalékos) tiszt összehasonlítsam egy meghatározott szempontrendszer alapján (szemléletmód, világnézet, katonai szakszerűség, katonai műveltség, katonai tevékenység, háborúhoz való viszony). Az elemzés alapját az általuk írt visszaemlékezések képezik.

Ennek során egy külső értékmérő rendszer tükrében hasonlítom össze ezen személyeket. A vizsgálathoz szóba jöhető rendszerek lehetnek korabeli hivatalos okmányokra, vagy szubjektív elvárásra, valamint a parancsnoki akaratra alapozott skálák. Szándékom szerint a katonai tevékenységük összehasonlításához a legalkalmasabb módszer a korabeli hivatalos okmány, mely jelen esetben a Magyar királyi Honvédség 1939-es Harcászati Szabályzatát jelenti.

Kulcsszavak: 2. világháború; magyar 2. hadsereg; Don-kanyar; tisztek; keleti front; 1942-43; szubjektív források

Kiss Dávid

(davidkiss0112@gmail.com, Eötvös Loránd Tudományegyetem BTK)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Kutatási területem a magyar katonai és rendőri különleges (terrorelhárító, és különleges műveleti) erők fejlődéstörténetét öleli fel, a XX. században, különös tekintettel a második világháború alatt, és -után létrehozott egységekre.

Előadás címe:

Göröngyös Utakon – Ábel Béla Gusztáv életútja visszaemlékezése tükrében

Absztrakt

Ábel Béla Gusztáv élettörténete alulnézetből mutatja be a XX. századi Magyarország ellentmondásoktól sem mentes eseményeit a II. világháborútól 1956-ig, majd érdekes lenyomatát adja az Egyesült Államokba kivándorolt magyarság mindennapjainak. A fiatal újpesti vagányból a világháború sodrában a keleti fronton harcoló elit ejtőernyős katonává, majd a szovjet hadifogságból hazatérve a kialakuló kommunista diktatúrában felnőtté érő visszaemlékező történetét teljessé teszi 1956, a megtorlás előli menekülés, majd az új élet megkezdésének története, így érdeklődésre tarthat számot nem csak kutatók, de a XX. századi

magyar történelem, az amerikai emigráció története iránt érdeklődők körében is.

Kulcsszavak: visszaemlékezések, XX. század, II. világháború, ejtőernyős, 1956, USA emigráció

Kiss Gábor Ferenc PhD

(kissgf@jgypk.szte.hu, Szegedi Tudományegyetem JGYPK)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Hadtörténet, a modern hadviselés története, az első és második világháború hadtörténete, helytörténet. Katonalevelek.

Előadás címe:

Az Osztrák-Magyar Monarchia katonai-stratégiai helyzete az első világháború előestéjén.

Absztrakt

Előadásom célja, hogy bemutassam a dualista birodalom stratégiai helyzetét az első világháború kitörésekor. Ennek során bemutatom, elemzem és más hatalmakkal összehasonlítom a „Nagy Háború” kimenetelében legfontosabbnak vélt paramétereit. Ezen tényezők köré soroljuk az osztrák-magyar kettős monarchia katonai viszonyait, a társadalmi és gazdasági helyzetét valamint a háború megvívására vonatkozó elképzeléseket. Az összehasonlítás során

különösen a Monarchia szempontjából fontos hatalmakat vesszük górcső alá.

Kulcsszavak: Osztrák-Magyar Monarchia, stratégia, első világháború

Kocsis Ádám

(arcadia19@vipmail.hu, Szegedi Tudományegyetem BTK)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Termelőszövetkezeti mozgalom a 20. századi Magyarországon; propaganda.

Előadás címe:

Mezőgazdasági csoda az Alföldön? – Egy termelőszövetkezet működésének elemzése (1964–1970)

Absztrakt

A 20. századi magyar történelemben a történelem kerek sokszor és sok irányba fordult. Ezen belül is sok tanulmány és monográfia született a Kádár-korszak átfogó vizsgálatáról, napjainkban is folyik a vita a korszak megítéléséről. Történészként azonban hajlamosak vagyunk elfelejteni az individuum szerepét, a hétköznapi hősök háttérbe szorulnak, a politikai-gazdasági eliten keresztül, felülnézetből vizsgáljuk a történelmet. A tanulmány épp ezért nem is erre fókuszál. Dolgozatomban a szakirodalmi és módszertani áttekintés után a helytörténeti előzmények rövid

ismertetése következik. A következő fontos fejezet rész a fellelhető adatok elemzésével, országos perspektívába helyezésével tárja fel a Haladás Tsz gazdasági hátterét. Ezt a tanulmány fő kérdésének megválaszolása követi. A cél az, hogy az oral history módszertanát használva feltárja, hogy a hétköznapi hősök mennyit lendíthettek egy település életén, mi történik, ha egy rátermett és jó vezető(gárda) került egy szövetkezet élére. Pontosabban azt kutattam, a forráskúti Haladás Tsz működésének egy rövid szakaszán keresztül, hogy mik azok az okok, amelyek hozzájárultak ahhoz, hogy egy rossz minőségű talajon gazdálkodó termelőszövetkezet viszonylag rövid idő alatt hogyan tudott az ország egyik vezető téeszévé válni. Az oral history módszertánával elvégzett kutatás felfedezte a fátylat az egykori téesz-vezetők személyiségéről, majd ezután jött a felismerés: korszellemet megelőző menedzserszemlélet, amely a józan paraszti ész, valamint a vezetőség vele született és/vagy tanult ösztöneinek idült kombinációja az, ami megalapozta a fejlődést. Mai szemmel azt mondhatnánk: „nincs új a nap alatt”, vagyis abban nincs semmi újdonság, hogy egy téesz/vállalat sikeres lehet, ha megfelelő módon képes alkalmazkodni a fennálló viszonyokhoz. Viszont ötven évvel ezelőtt a modern menedzsment módszereinek alkalmazása igenis nívónak számított, főleg a szocialista tömb országain belül. Főleg egy magyarországi apró településen, melynek lélekszáma a 3.000 főt sem érte el. Megállapíthatjuk, hogy a Magyarországon akkoriban nem/alig ismert menedzsment-folyamatok megjelenése, ez, az ösztönös tudásbeli előny segítette hozzá a Haladás Tsz-t az alföldi „gazdasági csodához”.

Kulcsszavak: Kádár-korszak; alkalmazkodás; menedzsment

Kovács Szilvia PhD

(kovacsszi@yahoo.com,

MTA–ELTE–SZTE

Selyemút

Kutatócsoport)

Kutatási (érdeklődési) terület:

A középkori Euráziában élő nomád népek jelentősége, kapcsolataik a letelepült civilizációkkal (Kína, a Rusz, Bizánci Birodalom, Magyar Királyság stb.).

Előadás címe:

Magyar ferencesek az Arany Hordában

Absztrakt

A Dzsingisz kán és utódai által létrehozott legnagyobb szárazföldi birodalom korára sokáig úgy tekintettek mint a világtörténelem egyik legvéresebb és letragikusabb időszakára. Azonban megjelent egy újabb irányzat is, amely rámutatott a Mongol Birodalom gazdasági és kulturális jelentőségére. Ez többek között arra hívta fel a figyelmet, hogy a mongoloknak, illetve birodalmuknak köszönhetően jött létre Európa és a legtávolabbi Kelet között a kapcsolat. A forrásokból Európa és Kína között emberek, áruk és ideológiák viszonylag szabad forgalma olvasható

ki. A kereskedők előtt már a latin kereszténység térítői megjelentek a birodalom legtávolabbi területén is.

Előadásomban a Dzsingisz kán unokája, Batu (megh. 1256) által alapított Arany Horda területén tevékenykedő magyar ferencesek jelentőségét vizsgálom. Így kitérek a magyar ferencesek úttörő munkájára az Arany Horda területén létrehozott ferences tartomány megalapításában, majd néhány név szerint ismert ferencesen (Johanca testvér, Váradi István, Magyar Éliás) keresztül bemutatom 14. századi szerepüket is.

Kulcsszavak: Mongolok, Arany Horda, magyar ferencesek, térítés

Lengyel Ádám

(adamlengyel92@gmail.com, Szegedi Tudományegyetem BTK
Történelemtudományi Doktori Iskola)

Kutatási (érdeklődési) terület:

II. világháború hadtörténete, hidegháború forró pontjai,
USA háborúi 1990-óta.

Előadás címe:

*Amikor a talibán elbízta magát – Az Anakonda hadművelet
és a Shah-i-Khot völgy megtisztítása*

Absztrakt

Miután az Egyesült Államok Fegyveres Erői egy gyors hadjáratban elfoglalták Afganisztánt, a talibán kénytelen volt visszahúzódni és gerilla háborút folytatni az amerikaiak és szövetségeseik ellen.

Az egyik első nagy hadművelet a megmaradt talib „bázisok” felszámolására a 2002 márciusában indított Anakonda hadművelet (Operation Anaconda) volt. A hadműveletben részt vettek amerikai, ausztrál és kanadai csapatok, valamint jelentős számú, Amerika-barát afgán egységek is.

Előadásomban bemutatom a hadművelet előzményeit, alakulását és következményeit, továbbá kitérek a reguláris haderők és a helyi milíciák közti együttműködés problematikájára is.

Kulcsszavak: Shah-i-Khot völgy, Anakonda hadművelet, terrorizmus elleni háború, afganisztáni háború

Makra Mónika

(makra.monika10@gmail.com, Károli Gáspár Református Egyetem)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Kutatási területem a XX. századi Magyarország történetére korlátozódik, azon belül is jelenleg a második világháború utáni egyéni sorstragédiákat kutatom, különös tekintettel a Málenkij robotra civilként elhurcolt személyekre. A Szovjetunió kényszermunkatáborait túlélő áldozatokkal készített interjúk alapján megpróbálom rekonstruálni és befoltozni a történelmi vakfoltokat az

elhurcolásuktól a hazajövetelükig, valamint az utána őket ért negatív hatásokat is felmérem. Főként mikrotörténelem kutatással foglalkoztam az elmúlt években, számos településen megfordultam már interjút készíteni, mint például Dunaharaszttiban, Dunavarsányban, Taksonyban, Százhalombattán.

Előadás címe:

Emlékezz Ránk! ...azokra, akik „egy kis munkán” voltunk a Szovjetunióban

Absztrakt

Csak „egy kis munkára” vitték el több százezer magyar honfitársunkat, mégis több évtizeddel meghurcoltatásuk után még mindig vannak olyanok, akik a 2015/2016-os Gulág/Gupvi emlékév kapcsán beszéltek először az átélt borzalmaikról. Málenkij robot..., 2017-ben talán sokaknak ismerősen cseng már ez a kifejezés, több mint 70 évnek kellett eltelténie ahhoz, hogy szabadon beszélhessünk a családtagjainkat ért tragédiáról. Könyvem elkészítéséhez több tucat interjút készítettem az ország több pontján és arra jöttem rá, hogy nem mindenkinek ugyanazt jelenti ez az egy szó. Valaki sosem ismerhette meg nagypapáját, nagymamáját vagy éppen édesapját, édesanyját. Sokaknak pár évig tartó nyomort, folyamatos rettegést hozott ez a kifejezés. Vannak, akik ehhez az időponthoz kötik felnőtté válásuknak pontját, hogy felelősséget kellett vállalni családjukért. Vannak, akik csak annyit érzékeltek belőle, hogy kicsit szűkösebben kellett élniük, megint másoknak több év bűjdoklást

takart ez a szó. Minden család máshogy élte meg ezt az időszakot, egy biztos mindenkiben mély nyomot hagyott és mai napig egy-egy közösség életére ki hatással van.

Nagyon fontosak a történelmi előzmények, a nagyhatalmi konfliktusok, hogy miért is jutott el idáig a világ, hogy ez megtörténhessen, de úgy gondolom, hogy erről már sokan sokféleképpen, sok helyen beszéltek. Amit mi leendő fiatal történészek jelentős mértékben hozzá tudunk tenni a történelemhez, azok az egyéni sorsok, melyeket egy nagy egészbe bele tudunk illeszteni és adott esetben ez a sok pici egyéni sors megváltoztathatja a nagy egészet.

Előadásomban éppen ezért a röviden ismertetem a történelmi előzményeket, majd hosszabban mesélek kutatásaim eredményeiről, a kutatás módszertanáról, valamint az általam feltárt egyéni sorstragédiákról.

Kulcsszavak: Málenkij robot, GUPVI , II. világháború, Szovjetunió, kényszermunka, elhurcolás, visszaemlékezés, emlékezés, emlékezet.

Mezey Csaba Bence

(mezeybence@gmail.com, Szegedi Tudományegyetem BTK)

Kutatási (érdeklődési) terület:

A 20. századi világháborúk hadtörténete. A helyi háborúk hadtörténete.

Előadás címe:

Civil-katonai együttműködés – az összefogás jelentősége a maláj válság példáján keresztül (1948–60)

Absztrakt

A 2. világháború után számos kisebb-nagyobb helyi konfliktus robbant ki szerte a világban, melyek többsége nem szimmetrikus, hanem gerilla hadikultúrát alkalmazott. A katonai döntéshozóknak rá kellett döbbsenniük, hogy a hagyományos módszerekkel képtelenek súlyos veszteségek nélkül legyőzni a láthatatlan, lesből támadó ellenfelet, így más megoldást kellett kitalálni. Előadásomban az 1948–60 közötti maláj inszurrekcióra adott brit katonai-politikai válasz keretében mutatom be, hogyan is lehet úgy kihúzni egy gerillahadviselésre berendezkedett ellenfél méregfogát; úgy, hogy megfosztjuk létrejöttének és küzdelmének céljától.

Kulcsszavak: Malájföld, gerillaháború, 1948–60

Molnár Dávid

(molnar.davi@gmail.com, Eszterházy Károly Egyetem)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Heves vármegye társadalmi és politikai viszonyai a 19-20. században. Az 1918-1919-es forradalmak története. Etnopomológia

Előadás címe:

Az egri lakosság stratégiai a 1886-os filoxéra pusztítást követően

Absztrakt

Előadásomban Eger város társadalmi és politikai jellemzőit kívánom bemutatni a 19. század végétől az első világháború kitöréséig. A nagy számban jelenlévő bortermelő lakosság számára az 1886-os filoxéra járvány különösen is nagy csapást jelentett. A pusztítás nyomán jelentkező gazdasági válság a városi lakosság másik jelentős részének, a kézművesiparból élő kispolgárságnak is komoly érvágást jelentett. Több, a bortermeléssel kapcsolatban álló iparág eltűnt (pl. a bodnárok), a válság nyomán keletkező társadalmi elégedetlenség pedig fontos eszmei és politikai folyamatokat indított el. A kialakuló munkásmozgalom, a megjelenő szakszervezetek mellett, a várost befolyásoló érsekség az éledező keresztényszocializmus jegyében végzett szervező munkát. A két szellemi irányzat pedig meghatározta a századforduló politikai légkörét is a városban. Mindez kiegészült az értelmiség ellenzéki magatartásával és 1848-as hagyomány őrzésével.

Kulcsszavak: Eger, bortermelés, filoxéra, munkásmozgalom, keresztényszocializmus

Nagy Zsolt Dezső

(zsoltdezsonagy@gmail.com, Szegedi Tudományegyetem BTK)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Kutatási területem a 16. századi magyar pénztörténet; azon belül a pénzforgalom, ~hamisítás; az érmék anyagvizsgálata

Előadás címe:

A lengyel pénzek 16. századi forgalma Borsod-Abaúj-Zemplén megyében.

Absztrakt

A numizmatikai szakirodalom régóta foglalkozik a lengyel pénzek kora újkori történetével, azok szerepével a Magyar Királyság pénzforgalmában. Az igen tartalmas publikációk olykor azonban fontos kérdéseket is csupán érintőlegesen válaszolnak meg. Jelen előadás a Borsod-abaúj-Zemplén megyei éremleletek statisztikai elemzésével és a történeti háttér bemutatásával igyekszik újabb eredményeket bemutatni, pontosítani eddigi tudásunkat.

Kulcsszavak: Magyar Királyság, pénzforgalom, statisztika, Borsod-Abaúj-Zemplén megye, lengyel pénzek

Oláh András Pál

(olahandraspal@gmail.com)

Kutatási (érdeklődési) terület:

A II. világháborúban Magyarország felett zajló légiháború és a magyar hatósági légoltalom története. Roncskutatás, a Magyar Roncskutató Egyesület alapító tagjaként.

Előadás címe:

A szövetséges röplapszórás és a zsidók deportálása Magyarországon a II. világháború idején

Absztrakt

A zsidó világszervezetek többször kérték a szövetségesektől, hogy a bombázások mellett gyakoroljanak pszichológiai nyomást is a nácikra. A Magyarországra a II. világháborúban leszárt szövetséges röplapok tartalmi vizsgálata érdekes témát nyújt a magyarországi zsidók deportálása és a szövetséges propaganda összefüggésében.

Az előadásomban egyrészt megvizsgálom, hogy Magyarország területén a II. világháború idején milyen formában, és milyen intenzitással folytatták a szövetséges légierők a pszichológiai hadviselés keretein belül a röplapszórást, valamint a leszárt szövetséges röplapok tartalmaztak valamilyen utalást arra, hogy tudatában vannak a magyar zsidók elleni üldözésnek. Másrészt megvizsgálom azt, hogy ezek a propagandaanyagok fejtettek-e ki

bármilyen pszichológiai, azaz bomlasztó hatást a magyar emberek között a magyar zsidók elszállítása idején, azaz 1944. május közepe és 1944. július közepe között.

Kulcsszavak: szövetséges légiőrök, rölapok, propaganda, pszichológiai hadviselés, zsidók, deportálás, bombázások,

Ormos Bálint

(castrumbalwanus@gmail.com, Szegedi Tudományegyetem BTK)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Római társadalom- és gazdaságtörténet a Kr. e. 2. századtól egészen a Kr. u. 6. századig az Appennini-félszigeten, kitekintéssel a nyugat-európai provinciák területére. A gazdaság- és társadalomtörténeten belül a római villa, a római mezőgazdálkodás kapcsolata a római művelődés és eszmetörténettel

Előadás címe:

Kutatási lehetőségek a római villa témakörén belül

Absztrakt

Az előadás egy római kori létesítmény, a villa összetett szerepkörét tárgyalja az ókori Itáliában és provinciákban a Kr. e. 2. és a Kr. u. 6. sz. közti időszakban. A villa eredetileg mezőgazdasági termelésre berendezett majorság volt a rómaiak számára. A Kr. e. 2. századtól azonban a változó gazdasági és társadalmi környezet

hatására, a villában folyó termelés struktúrája is elmozdult az luxusingények kielégítése felé. Mindez maga után vonta a gazdasági létesítmény egyre grandiózusabb kialakítását. Előbbi folyamattal szemben azonban fennmaradtak olyan villagazdaságok is, melyek továbbra is kisebb volumenű termelést végeztek. A nagy tételben, vagy éppenséggel a különleges igényekre berendezett gazdaságok tulajdonosai a szenátorok, lovagok és hozzájuk feltörekvő homonovusok, vagy libertinusok voltak. Utóbbiak idővel figyelmet szenteltek annak, hogy villáik igényes, a szellemet ápoló lakóhelyek is legyenek, melyekben háttérbe szorulhatott a termelés. Villák léteztek a városban és a vidéken is. Az igényes vidéki villák egyre inkább a városi kényelmet és a kifinomult esztétikai élményt kínálták tulajdonosaik számára. A római expanzió során a Kr. u. 1. századtól kezdődően a római villa mint civilizációs eszköz nagy hatást gyakorolt a meghódított nyugat-európai provinciák gazdasági, társadalmi és kulturális életére. Az előadás célja, hogy vázlatosan áttekintse a római villák történetét, az ezzel kapcsolatos hazai kutatástörténetet, s egyben rámutasson arra, hogy a többfunkciójú villa milyen kutatási lehetőségeket kínál a hazai kutatók számára.

Kulcsszavak: villa, kultúra, interdiszciplinaritás, gazdaság, társadalom

Pálinkó Máté

(colosseum@vipmail.hu)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Egyháztörténelem, a császárkori Róma története, középkori magyar-és egyetemes történelem, Magyarország története 1686-tól napjainkig, helytörténet, közigazgatástörténet, magyar nemesi családok története.

Előadás címe:

Amit a középkori Csongrádi Főesperességről és intézményéről tudni érdemes

Absztrakt

Előadásom helytörténeti jellegű, de kissé intézménytörténeti is, túl az egyháztörténetiségen. Röviden kívánom bemutatni a Csongrádi Főesperesség középkori történelmét, földrajzi adottságait, a benne található templomok főbb régészeti és kortörténeti adatait. Végül a középkori főesperesek személyéről a fontosabb adatokat közlöm le.

Kulcsszavak: egyháztörténelem, helytörténet, magyar középkor, Csongrádi főesperesség

Péterffy Gergely

(petroszjan@gmail.com, Eszterházy Károly Egyetem
Történelemtudományi Doktori Iskola Történelemtudományi Doktori
Iskola)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Kutatási területem az 1945 utáni magyar történelem, elsősorban közlekedéstörténet, valamint a honvédség, néphadsereg részvétele a közlekedési infrastruktúra építésében, korszerűsítésében. Doktoranduszként az 1945–1949 közötti vasúti közlekedés helyreállítását kutatom.

Előadás címe:

Vasúti utazás az északkeleti országrészben, 1945–1956

Absztrakt

A trianoni Magyarország egyik legfontosabb ipari központjaként már a II. világháború előtt is jelentős szállítási igényekkel bírt a borsodi és a nógrádi iparvidék, kisebb részben néhány heves megyei üzem is. A II. világháború utáni újjáépítés során kisebb mértékben, de a kommunista hatalomátvétel után kifejezetten megemelkedett a térségben végrehajtott nehézipari beruházások és fejlesztések. Az új gyárak és bányák nem csak termelésük és kiszolgálásuk révén emelték meg a vasúti forgalmat, de munkaerő-szükségletük is ebbe az irányba hatott. Ráadásul a nagy építkezések rengeteg ember számára nyújtottak megélhetést, nem utolsósorban az ország gyengén iparosodott, mezőgazdasági területein élőknek is, így megjelent a távolsági ingázás. Előadásom célja az Északkelet-Magyarország ötvenes évekbeli utazási körülményeinek és szokásainak bemutatása.

Kulcsszavak: Vasút, iparvidék, utazás, Borsod, Heves, Nógrád

Schvéd Brigitta Kinga

(schvedbrigitta@gmail.com, Pázmány Péter Katolikus Egyetem
Bölcsészeti- és Társadalomtudományi Kar)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Egyetemi tanulmányaim alatt legszívesebben 16-18. századi egyetemes és magyar történelemmel, valamint 19. századi művészettörténettel foglalkoztam. Már alapszakos tanulmányaim alatt elkezdtem komolyabban foglalkozni a 16-17. századi svéd-holland gazdasági, politikai és kulturális kapcsolatokkal. Alapszakos szakdolgozatomban alapvetően a svéd nagyhatalmi politikát elemeztem a vesztfáliai béke korában, de már kitértem egy fejezet erejéig a holland diplomákkal, művészekkel és építészekkel kialakított kapcsolatok jelentőségére is. Ezt kutattam tovább mesterszakos szakdolgozatom megírásakor, melyet már teljes egészében a 16-17. századi holland közvetítők svédországi működésének szenteltem. A dolgozatban a gazdasági, a politikai-diplomáciai és a művészeti-építészeti kapcsolatokat egyaránt elemeztem, továbbá részletesen kitértem egy fejezet erejéig az észak-amerikai és az afrikai svéd gyarmatokon közvetítő szerepet betöltő holland személyek működésére is. Mesterképzésem során egy évig foglalkoztam a kolozsvári magyar színház két világháború közötti emlékeztetőtörténeti vizsgálatával.

Előadás címe:

A holland közvetítők szerepe a XVII. századi svéd nagyhatalmi politika sikerességében

Absztrakt

A XVI. század második felére az északi (skandináv és orosz) piacok fokozódó jelentősége teljesen nyilvánvalóvá vált, emiatt kiéleződött a Balti-tengeri uralomért vívott harc mind az angolok és a hollandok, mind a skandináv államok között. Már 1563-ban megszületett a „balti uralom”, a dominium maris Baltici fogalma, mely a történeti szakirodalom bevett fogalmává vált a térség XVI–XVII. századi politikájával kapcsolatban. A fogalom első írott formája az 1614. évi hágai svéd–holland egyezményben olvasható, a szerződés kontextusában a Svéd Királyságra vonatkoztatva, mely egyértelműen jelezte a svéd hatalmi politika hódító szándékait. A XVII. század azonban nem csak és kizárólag a politikai és a gazdasági, hanem a kulturális expanzió évszázada is volt mind a Svéd Birodalomban, mind a holland tartományokban. A „svéd nagyhatalmiság korában” (Svenska stormaktstiden) és a „holland aranykor” (Gouden Eeuw) évszázadában a határterületen lévő Svéd Királyság rövid időn belül az európai politikai színtér középpontjába került, a vesztfáliai (1648) és a roskildei békékkel (1658) megvalósult – ha csak időlegesen is – a fő cél, a balti uralom megteremtése, Hollandia pedig meghatározó tengeri nagyhatalommá vált.

A XVI. század végétől a Svéd Birodalom egyre fontosabb gazdasági, kereskedelmi és politikai partnere mind az anyaországban, mind a gyarmatokon Hollandia lett, a kiépített diplomáciai, gazdasági és kulturális kapcsolatok a svéd nagyhatalmi törekvések egyik fontos háttérét képezték a korszakban. Az észak-európai nagyhatalommá válásban kiemelkedő szerepe volt a hágai általános rendi gyűléssel (Staten-Generaal) kiépített politikai és gazdasági kapcsolatoknak, az egyes holland származású ügynököknek és diplomatáknak, továbbá azoknak a holland munkásoknak, szakembereknek, művészeknek, építészeknek, kereskedőknek és vállalkozóknak, akik a Svéd Királyságba vándorolva és ott letelepedve az országot szolgálták. Az előadás erre a komplex jelenségre kíván rávilágítani a kulturális transferek és a közvetítő kisebbségek elméletének segítségével. A svédországi holland bevándorlást, illetve a göteborgi és stockholmi holland közösségek szerepét gazdaság- és művészettörténeti szempontból is elemzi az előadás, nagy hangsúlyt fektetve az említett 1614. évi hágai svéd–holland egyezmény elemzésével a korszakban működő svéd és holland követek működésének.

Kulcsszavak: Svéd Birodalom, Svéd Királyság, Hollandia, holland tartományok, Staten-Generaal, 17. század, vesztfáliai béke, balti uralom, Baltikum, Balti-térség, Stockholm, Göteborg, holland közvetítők, svédországi holland kisebbség, 1614. évi hágai svéd–holland egyezmény, kulturális transferek, közvetítő kisebbségek

Szabó Levente Gábor

(levriker@gmail.com, Szegedi Tudományegyetem BTK)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Japán történelme, Meidzsi-restauráció, Japán modernizáció,
Japán hadtörténete, haditengerészeti történelem.

Előadás címe:

A Jeune École hatása a Japán Birodalmi Haditengerészetre

Absztrakt

Előadásomban szeretném bemutatni a tengerészeti doktrínát, amely talán a legnagyobb hatással volt a frissen kiépülő japán flottára. Megvizsgálom a kezdeti francia-japán kapcsolatokat, majd a japán flottát bevetés közben mind az 1894-es kínai és az 1904-es oroszországi háborúkban. Továbbá a hosszú távú hatásait fogom bemutatni ennek a „Fiatal Iskolának”, kitekintve a Dreadnought osztályú hajók forradalmi hatására. Említést teszek még a Szacumáról amelyet sokan az első Dreadnought osztályú hajónak neveznek.

Kulcsszavak: Japán, haditengerészet, modernizáció, Émile Bertin, Dreadnought, Jeune École

Szabó Sándor

(sanyi1126@gmail.com, Szegedi Tudományegyetem BTK)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Történelmi emlékezet, I-II. világháború, mikrotörténet,
Kunszentmárton története a két világháború alatt.

Előadás címe:

A II. világháború közéről" Bozsik Béla visszaemlékezése

Absztrakt

„Visszaemlékezéssel azoknak a bajtársaknak szeretnék emléket állítani, akik a II. világháborúban vagy azt követően hadifogságban haltak meg. Ők és az életben maradt testileg-lelkileg sérült bajtársaink sorsa örök háború és önkényellenes mementó legyen. Számomra a világháború megpróbáltatásai és borzalmai hét évig tartottak, amit közkatonaként majd hadifogolyként viseltem el. Elbeszéléseimben ezen időszak eseményeit igyekeztem egyszerű szavakkal dokumentálni mivel, mint közkatoná, állandóan a tűzvonalban vagy annak közelében voltam.” A kunszentmártoni születésű Bozsik Béla 1941. június 19-én a leventeképzést követően a helyi általános iskolában légi megfigyelő feladatot kapott, majd 1943. október 4-én vonult be tényleges katonai szolgálatra, Szolnokra a 6. légvédelmi kiképző alosztályhoz, rádiótávírásnak. A szovjet előrenyomulás miatt napokon belül megkezdték a visszavonulást nyugatra, majd 1945 májusában Sopronban esett szovjet hadifogságba. A bevagonírozást követően Foksányon keresztül szállították a foglyokat a Szovjetunióba, és hamarosan

Szaratovon túlra érkeztek meg. Bozsik Bélát és fogolytársait végül 1948. május elején vagonírozták be, és kezdték meg a hazaszállítást. A Honvédelmi Minisztérium tájékoztatása alapján 1945. május 15-től 1948. június 09-ig volt szovjet hadifogságban. Visszaemlékezésében különös részletességgel eleveníti fel a világháború és a hadifogság mindennapjait. A hadifogság embert próbáló éveiből megtudhatjuk mit jelent a „komissziózás” milyen egy „kivégzés orosz módra” vagy milyen mikor a „hóhérok fél munkát végeznek”. Előadásom célja, hogy bemutassam Bozsik Béla visszaemlékezését, illetve hasonlóságokat és eltéréseket mutassak be más bakák emlékirataival.

Kulcsszavak: Visszaemlékezés, Bozsik Béla, II. világháború, frontélmények, hadifogság, emlékezés, emlékezet.

Szöts Zoltán Oszkár

(zoltanszots79@gmail.com, szots.zoltan.oszkar@mnf.gov.hu,
Magyar Nemzeti Levéltár)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Az első világháború számos kérdése máig tisztázatlan, annak ellenére, hogy a róla szóló szakirodalom könyvtárnyi méretű. Kutatásaimban részint ezt a dokumentummennyiséget igyekszem átlátni, részint az első világháború historiográfiai értelmezéstörténetét szeretném tisztába tenni, részint pedig arra szeretnék választ kapni, hogy az első világháborús részvétel

mennyire határozta meg a Horthy-korszak során a társadalom gondolkodását, mentalitását, különös tekintettel a frontról hazatérő férfiakra.

Előadás címe:

Az Osztrák-Magyar Monarchia felbomlásának historiográfiai magyarázatai

Absztrakt

Az Osztrák-Magyar Monarchia szétesése az első világháború egyik legfontosabb következménye volt, ezért fontos szerepet töltött be a háborúval foglalkozó historiográfiában a kezdetektől napjainkig. Hogyan változott a kérdéssel foglalkozó történeti irodalom az utóbbi száz évben és hogyan látja a történészszakma mindezt ma? Milyen kérdéseket nem sikerült még megválaszolni és melyek vannak már nyugvóponton? Előadásomban ezeknek a kérdéseknek vázlatos áttekintésére törekszem.

Kulcsszavak: Osztrák-Magyar Monarchia, felbomlás, első világháború, historiográfia.

Tóth Dominik

(dmnk.tth@gmail.com, Nemzeti Közszerológati Egyetem Katonai Műszaki Doktori Iskola)

Kutatási (érdeklődési) terület:

A doktori iskola Haditechnika és robotika c. témakörén belül leadott disszertáció-tervezetem munkacíme Prof. Dr. Turcsányi Károly vezetésével: A huszita hadiszekerek és modern kori haditechnikai (logisztikai) vonatkozásaik.

Előadás címe:

„Takto máš šikovati jízdné pěší i vozy” – egy 15. sz. cseh hadirendtartás és jelentősége a magyar történettudomány számára

Absztrakt

Szakszerű (legalábbis az adott korhoz mérten) hadtudományi szakmunkák az ókor óta először a középkor végén íródtak. A 15. századra ezek szükségességét leginkább a huszita háborúk, és az ott megjelenő új típusú hadikultúra indokolta. Az előadás címében is szereplő mű (szabad fordításban: „Így irányítsd lovasaidat, gyalogosaidat és szekereidet”) szerzője Václav „Vlček” z Čenova egyike volt az új harceljárás tökéletesítőinek.

Érdekes módon az egykori zsoldosvezér a korszak egy másik fenyegetése; az Oszmán Birodalom terjeszkedése elleni katonai fellépés elméleti részleteit dolgozta ki. 1490 körül befejezett és II. Ulászló magyar és cseh királyhoz ajánlott munkájában egy olyan hadsereget képzelt el, amiben a Kárpát- és a Cseh-medence teljes katonai erejét felvonultatja. Ebben igencsak aktív szerepet játszottak volna a táborita típusú szekerek is.

A mű jelentősége azonban nem csak ebben rejlik. Segít megérteni a huszita csapatok sikereit is, azáltal, hogy betekintést enged az egykori felkelő hadseregek szervezeti felépítésébe, haditechnikai eszközeik használatába illetve harcéljárásaikba is.

Kulcsszavak: Hadszervezés, középkor, huszita háborúk, rendtartás, Václav „Vlček” z Čenova

Véber Zoltán

(zoltanveber@freemail.hu, Debreceni Egyetem BTK)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Hunyadi kor had-, politika- és társadalomtörténete. Hunyadi János törökellenes politikája 1448 és 1456 között

Előadás címe:

Egy elfeledett szerbiai csata: Krusevác (1454)

Absztrakt

Az előadásomban Hunyadi János egy, a történetírás által méltatlanul elfelejtett hadjáratát és győztes csatáját szeretném bemutatni. Az 1454-es szerbiai hadjárat során egy 8000 fős magyar sereg mélyen benyomult az ellenséges területre és a kruseváci csata során legyőzött egy jelentős számbeli fölényben lévő, az oszmán szultán által hátrahagyott sereget. A hadjárat eseménytörténetén kívül a logisztikai, hadsereg-ellátási, stratégiai kérdésekről is

kívánok szólni, amellyel érzékeltetem Hunyadi katonai vállalkozásának nagyságát. Végezetül pedig rekonstruálom a kruseváci csatát.

Kulcsszavak: Hunyadi, II. Mehmed, Krusevác, Brankovics, Szendrő

Végh Loretta Vivien

(lorettavegh@gmail.com, Debreceni Egyetem BTK)

Kutatási (érdeklődési) terület:

Elsődleges kutatási területem Friedrich István miniszterelnök politikai pályája.

Előadás címe:

Friedrich István és a választójog kérdése a két háború között

Absztrakt

Előadásomban Friedrich István választójoghoz való viszonyát szeretném bemutatni. A témaválasztást elsősorban az indokolja, hogy a 20. század első felében a választójog tartalmának kérdése gyakran visszatérően a közéleti viták középpontjában állt, és ebben a vonatkozásban különösen érdekes a korábbi kormányfő Friedrich személye és véleménye, ugyanis a korszaknak nemcsak színes és több vonatkozásban formabontó politikus-egyénisége volt, de az ő miniszterelnöksége alatt született a korábbiakhoz és a

közvetlenül azutániakhoz képest a legszélesebb választójogi szabályozás. Érdekes kérdés tehát az, hogy a választójog kereteit 1919-ben kibővítő, ám a későbbiek folyamán ellenzékbe kényszerülő politikus milyen álláspontot foglalt el a téma kapcsán.

Kulcsszavak: Friedrich, vita, választójogi szabályozás, antidemokratikus visszarendeződés

Vincze Gábor

(pinczegabor@gmail.com, Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékpark)

Kutatási (érdeklődési) terület:

A romániai magyar kisebbség és a magyar–román párt- és államközi kapcsolatok, Bukarest kisebbségpolitikája. A szegedi népbíróság működése, politikai perek 1945 után. Antikommunista szervezetek, ellenállási mozgalmak az 50-es években. Az 1944/45-ös rendszerváltás Békés és Csongrád vármegyékben. A református egyház helyzete 1945 után, különös tekintettel a csongrádi egyházmegyére. Az állambiztonság „tevékenysége” és a református egyház. Az 1958–61 közötti kolhozosítás. Csendőrsorsok 1945 után.

Előadás címe:

*A „Szombatosoktól” a Pusztaszeri Árpád Egyesületig
(1896–1939)*

Absztrakt

1897-ben Szegeden mintegy két tucat tisztviselő, városi értelmiségi létrehozta a „Szegedi Szombatosok Egyesületét” – utalva arra, hogy minden szombat este egy borozóban vitatták meg az Élet ügyes-bajos dolgait. Pár hónap múlva megszűnt az egyesület, de egy év múlva újra alakították a „szombatos társaságot”. Ettől kezdve már nem csak borivással töltötték a szombatjaikat, hanem 1897 augusztusától (később ezt áttették szeptember első vasárnapjára) megkoszorúzták a pusztaszeri Árpád-emlékművet. 1907-ben országos Árpád-ünnepséget tartottak (Árpád feltételezett halálának ezeréves évfordulója alkalmából.) Az első világháború éveket és a román megszállás időszakát leszámítva 1939-ig minden alkalommal több ezer ember „zarándokolt ki” a szeri emlékműhöz.

Kulcsszavak: millenniumi ünnepségek, Árpád-kultusz, szeri „búcsú”, Árpád-ünnepség, emlékezetpolitika

<http://opusztaszer.hu/szallas/szeri-kemping>

A szállásul szolgáló faházak a Szeri Kempingben

<http://opusztaszer.hu/hu/skanzen/>

Az előadások színhelye: az Olvasókör

X 265830⁶⁴

Ezúton szeretnénk megköszönni az alábbi szervezetek és személyek támogatását, értő, segítő munkáját:

Kertész Péter

Kovács Attila

Nemzeti Kulturális Alap

Oláh János

Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékpark

Pászka Imre

Kiadta: Belvedere Meridionale, Szeged

www.belvedere.meridionale.hu

Kiadóvezető: dr. Jancsák Csaba

Nyomta: S-Paw Bt., Üllés

ÓPUSZTASZER

NEMZETI TÖRTÉNELMI EMLÉKPARK

1 Főbejárat	16 Földműves
2 Látogatóközpont	17 Romkert, Szer monostora
3 Árpád-emlékmű, Megyék
Történelmi Szoborparkja	18 Királyhalom
4 Szeri Büfé	19 Szabadtéri Néprajzi Gyűjtemény
5 WC, Mosdó	20 Szentés-dónáti szélmalom
6 Rotunda, Feszty-körkép	21 Anyási kápolna
7 Anonymus-szobor	22 Pusztai Háza
8 Körtvélytő	23 Gőzös büfé
9 Gátóház	24 Nomád Park
10 Árvízi bemutató	25 Útkaparó ház
11 Tiszai fafeldolgozás emlékhelye	26 Lovaspálya
12 Mártélyi halászkunyhó	27 Kulturális- és Örökségműhely
13 Világmagyság hajléka	28 Kunszár
14 Koronás jurta	
15 Ökumenikus kápolna	29 Nemzeti Összetartozás
Emlékműve